

ĐẠI-ĐẠO TAM-KỲ PHỔ-ĐỘ
TỪ-BI BÁC-ÁI CÔNG-BÌNH

Thánh Ngôn
Đức Điều Trì Kim Mẫu

Lòng Từ Mẫu...

QUYỂN II

THÁNH GIÁO SƯ TẬP 2022
hai • không • hai • hai

Ebook được làm theo ấn-bản do **CỘNG-ĐỒNG CAO-ĐÀI-GIÁO VIỆT-NAM TẠI CỘNG-HÒA LIÊN-BAN ĐỨC** ấn-tổng 1989. Mọi góp ý, đề nghị thay đổi, sửa chữa những sơ sót, có thể có, xin vui lòng gửi email vào địa chỉ: *tamnguyen351@live.com*

Chân thành tri ơn Ban Biên Tập Cao-Đài Giáo-Lý Tây-Đức đã bỏ nhiều tâm-huyết và công sức trong việc sưu tập, đánh máy, in ấn ngõ hầu Giáo-Lý Đại-Đạo được phổ truyền rộng rãi, cùng lưu lại di-sản tinh-thần vô-giá cho thế-hệ hiện tại và nhiều thế-hệ tiếp nối mai sau.

California, 13/04/2022

Tâm Nguyễn

Website: tusachCAODAI.wordpress.com

Lòng Từ Mẫu...

QUYỂN II

MỤC LỤC

01. HÃY XÂY-DỰNG VỀ MẶT TINH-THẦN
THÁNH-THẮT TÂN-ĐỊNH, TÝ THỜI RẪM RẠNG 16/8 ẤT-TY (10/9/65) 9
02. PHẢI TRUYỀN CHÁNH PHÁP CỦA THẦY RA NĂM CHÂU . . .
HƯỜN-CUNG-ĐÀN, TUẤT THỜI 29 THÁNG 8 ẤT-TY (24/9/65) 14
03. ĐẠO PHÁP RẤT HUYỀN-BÍ
VẠN-QUỐC-TỰ (CHƠN-LÝ-ĐÀN), TUẤT THỜI 20 THÁNG 11 ẤT-TY (12/12/65) . . . 23
04. ĐẠI NGUYỆN CỦA CÁC TIỀN BỐI KHAI ĐẠO
*THÁNH-THẮT TÂN-ĐỊNH, TUẤT THỜI MỪNG 6 THÁNG GIÊNG BÍNH-NGỌ
(26/01/66) 26*
05. HÃY TƯƠNG THÂN, TƯƠNG TRỢ VÀ KHUYẾN NỮ PHÁI . . .
*THÁNH-TỊNH NGỌC-MINH-ĐÀI, VĨNH-HỘI SÀI GÒN, TUẤT THỜI RẪM THÁNG
3 BÍNH-NGỌ (05/04/1966) 30*
06. KHÔNG NÊN ĐỘC THIỆN CẦU AN
*THÁNH-TỊNH NGỌC-MINH-ĐÀI, SÀI GÒN, TUẤT THỜI RẪM THÁNG TƯ BÍNH-
NGỌ (03/06/1966) 34*
07. HÃY THƯỜNG ĐỌC THÁNH-NGÔN THÁNH-GIÁO
THÁNH-THẮT TÂN-ĐỊNH, HỘI THỜI RẪM THÁNG 8 BÍNH-NGỌ (29/09/66) . . . 38
08. VÌ TÌNH THƯƠNG VÔ-CỰC, MẸ PHẢI ĐẾN THẾ-GIAN THỨC TỈNH CÁC CON
*THÁNH-TỊNH NGỌC-MINH-ĐÀI, TUẤT THỜI RẪM THÁNG MƯỜI BÍNH-NGỌ
(26/11/66) 43*
09. CHỈ CÓ CHƠN-LÝ LÀ TUYỆT ĐỐI
THIÊN-LÝ ĐÀN HÒA-HƯNG, TUẤT THỜI 20 THÁNG GIÊNG ĐINH-MÙI (28/2/67) 49

GIỚI THIỆU

EBOOK DẠNG PDF “**THÁNH NGÔN ĐỨC ĐIỀU-TRÌ KIM-MẪU – LÒNG TỪ MẪU**” LÀ KẾT TẬP TỔNG hợp các bài Huấn Từ giảng dạy Đạo lý của **Đức Điều-Trì Kim-Mẫu Vô-Cực Đại Từ-Tôn** trong nhiều đàn cơ khác nhau do Ban Biên Tập Cao-Đài Giáo-Lý Tây-Đức ấn hành, mà chúng tôi may duyên có được. Chúng tôi xin được bày tỏ lòng biết ơn sâu xa của chúng tôi đối với chư vị Ban Biên Tập Cao-Đài Giáo-Lý Tây-Đức đã dày công sưu tập những bài giảng Đạo quý giá này để lại di sản Giáo Lý vô giá cho nhiều thế hệ tiếp nối mai hậu.

Để thuận tiện trong việc gửi điện thư (email), phổ biến trên website, hay in ấn bởi dùng các máy in cá nhân nên chúng tôi chia ebook ra làm 7 tập, từ **I** đến **VII** và được phổ biến trên website ghi ở cuối trang dưới đây.

Chúng tôi nhận biết, dầu đã cẩn thận trong khi đánh máy cùng đọc đi đọc lại để sửa chữa sai lầm, rất có thể vẫn còn một vài sai sót, khiếm khuyết mà chúng tôi chưa phát hiện, vì thế nếu chư Đạo Hữu, Đạo Tâm khi xem thấy được những sơ sót, lỗi lầm, hoặc có được những bài mà không có trên tập sách này xin vui lòng chia sẻ. Mọi góp ý xây dựng xin gửi điện thư vào địa chỉ sau đây: *tamnguyen351@live.com* Khi nhận được bài bổ túc hay ý kiến, chúng tôi sẽ cố gắng chỉnh sửa, hiệu đính, cập nhật để trong tương lai chúng ta có được một quyển sách đầy đủ, trọn vẹn và hoàn hảo, thành thật tri ơn.

Trân trọng,

California, 13/04/2022

Tâm Nguyên

Website: tusachCAODAI.wordpress.com

01. HÃY XÂY-DỰNG VỀ MẶT TINH-THẦN

THÁNH-THẤT TÂN-ĐÌNH, Tý thời Rằm rạng 16/8 Ất-Tỵ (10/9/65)

MẸ LINH HỒN CÁC CON NAM NỮ. MẸ MỪNG CÁC
CON ĐẰNG ĐẰNG.

THI

Một tòa **Vô-Cực** chiếu tâm linh,
Thể hiện **Từ-Tôn** chốn Ngọc-Đình,
Trước bệ **Diêu-Trì** hoa lóng lánh,
Trong thêm **Kim-Mẫu** ngọc rung-rinh.
Hạc châu **giá ngự** dìu con trẻ,
Đền huệ **ban ân** độ chúng sinh,
Nay hỏi **các con!** Thu mấy độ,
Trông chờ **nam nữ** vẹn công trình.

TIẾP THI BÀI

(Ngọ thời Rằm tại Vạn-Quốc-Tự)
Tam Giáo bởi căn nguyên Đại-Đạo,
Kìa Thích Nho Gia Lão lân-bang,
Mấy ngàn năm đã mấy ngàn,
Tay phàm dẫn dắt con đàng siêu linh.
Nay Thượng-Đế chính mình giáng thế,
Vi chúng sanh trong bể Hạ Ngươn,
Trong cơ sàng sây định phần,
Hoàng khai Chánh Đạo xá ân Tam Kỳ.
Mấy mươi Thu có chi hồi trẻ,
Mấy mùa Thu lặng lẽ trôi qua,
Thấy con lặn hụp ái hà,
Đứa trong cửa Đạo, đứa xa dặm trường.

Đến xin Mẹ tình thương tuyệt đối,
Giữa khi con mỗi gối oằn vai,
Đạo đời mặn lạt chua cay,
Mắt chưa ráo lệ tóc phai sắc huyền.

Đứa giàu có bạc tiền sang cả,
Đứa uy-quyền môn hạ nghinh ngang,
Con ôi! Hạnh phúc ai ban?
Phải chăng nhiều kiếp tu thân mới là.

Đứa thiếu thốn thiết tha than thở,
Đứa cơ bản sớm nợ chiều nần,
Khổ đâu con máng vào thân,
Phải chăng kiếp trước quả nhân tạo gây.

Sách có dạy: “Dục tri tiên kiếp”,
“Thì phải trông duyên nghiệp hiện thời.
“Muốn cho hậu quả đổi đời,
“Hãy trông những việc tự nơi con làm”

Trên Tạo-Hóa cầm cân công luật,
Đều phát ban rất mực công bình,
Con ôi! Trời đất rộng thênh,
Mấy lông chẳng lọt, công bình thưởng răn.

Con muốn yên, ngày hằng lo Đạo,
Tu hiện thời mà tạo tương lai,
Tránh bao nhiêu nghiệp trần ai,
Khỏi bao nhiêu cảnh họa tai khổ sầu.

Tu tìm hiểu cơ mầu vô thượng,
Tu cho thân khỏi vướng luân hồi,
Noi đường chánh Đạo con ôi!
Thực hành chơn lý mới rồi phạm tu.

Chánh Đạo chẳng âm-u mờ tối,
 Chơn-ly không lừa dối mị tà,
 Đã sanh trong kiếp người ta,
 Bao nhiêu lẽ thiệt trước tòa lương tri.
 Khi hiểu được những gì chơn lý,
 Thì không còn ích kỷ hại nhân,
 Đạo không tách khỏi lý chơn,
 Đạo càng hiểu Đạo, keo sơn tu-trì.
 Con đừng mơ những gì huyền ảo,
 Cho mị tà lộn-lạo rủ-ren,
 Cửa Trời sẵn để khóa then,
 Thì con cũng đã có riêng tự mình.
 Mùa Thu này với tình mẫu tử,
 Đến Thu sau tuần tự tiến lên,
 Con ôi! Hoa nở trước thêm,
 Ước mong con Mẹ đoàn viên một ngày.

Hỡi các con nam nữ! Các con đã xây dựng xong về mặt hình thức đối với sở hữu các con. Tuy rằng khó mà còn có thể làm được, còn xây dựng về mặt tinh thần đạo-đức thì lại càng khó hơn.

Hôm nay, các con hãy tô đậm hai chữ “XÂY DỰNG” để làm bài học hàng ngày trên bước Đạo. Về mặt hình thức cũng kể tạm yên, rồi đây các con còn phải mất nhiều thì giờ để xây dựng về mặt tinh thần đạo đức.

Sở dĩ ngày hôm nay có một ngôi hữu hình đồ sộ là do các con đã gia công ruồng bỏ, phá vỡ những gì xấu xa, mục nát, hư hoại. **Vậy thì về mặt tinh thần, trước khi muốn xây dựng cũng phải ruồng bỏ những gì gọi là xấu xa, ích-kỷ, chia rẽ, xuyên tạc, nhỏ nhen, cố chấp,**

mà phải xây dựng lại tinh thần tốt đẹp, vị tha, quảng đại, khoan dung, phá chấp. Xây dựng từ bản tâm, bản thân, cá tính, đến xây dựng gia đình, phu thê tử tôn, lẫn hồi xây dựng đến tinh đồng đạo, bạn hữu gần xa. Nếu những con có quyền thế, qui luật trong tay, hãy dùng đạo đức mà xây dựng lại dân tâm quảng đại quần chúng, từ gia đình, quốc gia, xã hội. Một người là một đơn vị nhỏ, được xây dựng kiện toàn về mặt đạo-đức, mười người được xây dựng như vậy, trăm ngàn muôn, triệu, triệu người được xây dựng như vậy, thì lo chi nhà chẳng yên, Đạo chẳng thịnh, nước chẳng quyền, nhân loại chẳng an cư lạc nghiệp.

Hiện trạng ngày nay, như loại điều đứng khổ sở vì Thiên tai, chiến họa, cũng bởi tại xa Thượng-Đế thiếu tinh thần xây dựng về mặt đạo đức. Ai cũng tưởng tự lo riêng cho mình, cho gia đình mình, tinh thần ích kỷ hại nhân là nằm bực phát những cảnh lâm than khóc hại như hiện trạng.

Thượng-Đế đã phát ban cho mỗi người có đủ điều kiện như Thượng-Đế, chỉ tại người xa lẫn lẽ thiệt, điểm linh căn bị vùi lấp dưới lớp tham, sân, si, ái, ố mà lu mờ lẫn, khiến bản thân người như đi đêm không đèn. Nếu mỗi chúng sanh đều làm đúng lời đạo-lý truyền dạy từ ngàn xưa, thì ngày nay như loại sẽ được hưởng cảnh Thiên-Đàng Cực-Lạc ở thế gian.

Các con giờ đây mới thấy rõ rằng Thiên Đàng hoặc Địa-ngục ở trần gian không phải Thượng Đế đem đến cho, mà chính tự nơi con người xây dựng mà nên.

Bài học Xây Dựng Mẹ đã ban vừa rồi, đó cũng là một phần thưởng các con, món quà quý giá. Các con đã thấm nhuần bài học hôm nay, thì cõi lòng mỗi con như

ngọn đèn sáng tỏ, tự soi đường lối cho đi...

Mẹ ban ơn lành toàn tất các con hiện diện đàn tiên,
Mẹ hồi Diêu-Điện.

► **TOÁT-YẾU:** Đã xây dựng rồi ngôi Thánh-Đường hữu-hình, cần tiếp tục xây dựng thêm về mặt tinh-thần cho tốt đẹp, phá vỡ những gì xấu xa ích-kỷ, cố-chấp, nhỏ nhen, chia rẽ...

Thượng-Đế đã ban cho con người có đủ điều kiện như Thượng-Đế hãy tự mình xây dựng cảnh Thiên-Đàng tại thế gian.

02. PHẢI TRUYỀN CHÁNH PHÁP CỦA THẦY RA NĂM CHÂU...

HỒN-CUNG-ĐÀN, Tuất thời 29 tháng 8 Ất-Tỵ (24/9/65)

HỒ-CỰC TỪ-TÔN DIÊU-TRÌ KIM-MẪU, MẸ LINH HỒN
CÁC CON. MẸ MỪNG CÁC CON NAM NỮ.

THI

*Từ thử dạy khuyên đã quá nhiều,
Hỡi con còn nhớ được bao nhiêu?
Nỗi đời nỗi Đạo hai vai chít,
Lỡ đê lỡ thầy một bước xiêu.
Đứa dở bôn chôn ngay buổi sáng,
Người hay luộm-thuộm đến ban chiều,
Non đoài ác lặn chuông linh giục,
Bớ trẻ đường ngay kíp dất-dìu.*

Các con nam nữ! Mãi đến hôm nay, qua khỏi ngày lễ kỷ niệm Khai Đạo một tuần. Mẹ mới giáng đàn nơi đây, để kiểm điểm lại cho quá trình cơ Đạo, làm một bài học chung, để các con ghi nhớ ngày kỷ niệm đó. Mẹ miễn lễ, toàn tất các con an tọa.

Các con ôi! Đến nay cơ Đại-Đạo Tam-Kỳ Phổ-Độ đã trải qua ngót bốn mươi thu, sự phổ truyền chánh-giáo hướng dẫn quần linh buổi Hạ-Nguơn trên bước đường tu học, các con đóng góp một phần công quả rất lớn trong sử Đạo. Về phương diện thể Thiên hành hóa, các con đã được một điểm son, nhưng còn về phương diện hiệp nhứt qui-nguyên một thể thống Đạo tại nước nhà các con còn vấp phải bao nhiêu trở ngại, nhưng dầu sớm,

dầu muộn, những trở ngại đó các con sẽ vượt qua, có như vậy, phương thức hành đạo, kinh điển, đạo-luật mới có cơ hội soạn thảo duy nhất, từ đó mới có thể phổ-truyền Năm-Châu Bốn Biển. Còn như trước hiện trạng, các con chưa thể làm gì được hầu thực hiện sứ mạng cao cả đó.

Giả thử hiện giờ, nếu có một ngoại nhơn từ phương Trời Âu, Mỹ, Úc đến hỏi sự tổ chức trong Đạo Cao-Đài, các con phải nói làm sao? Giải thích làm sao? Dựa vào tiêu chuẩn đạo luật nào để giải thích cho ngoại nhơn đó khỏi thắc mắc lăm lăm một khi được hỏi đến một con thứ hai ở chi phái khác.

Hôm nay, các con hãy bình tâm cùng Mẹ kiểm điểm, ôn lại trong quá trình với những sứ mạng thế Thiên hành hóa, gồm mấy lãnh vực và mấy xu hướng trong hàng huynh đệ các con.

Cũng thời một cõi lòng thiết tha thương Thầy mến Đạo, con nào cũng muốn sáng danh Thầy, rạng danh Đạo, **nhưng chính trong mỗi con còn thiếu những điều kiện và hoàn cảnh, do đó là một trở ngại rất lớn.**

Con có đứa khi đặt mình vào Đạo, hầu muốn đem chánh pháp, đạo luật, kinh điển phổ truyền khắp nơi để cho nhơn sanh tỉnh thức tu học, để tạo lập một cõi Thiên Đường ở thế gian toàn là hiền nhơn đạo đức. Cũng có đứa nóng lòng vì việc Đạo, bước xa hơn một bước, là tạo thế lực bên đời để dễ bề phổ truyền chánh Đạo, nhưng không hay rằng mình đã vướng chân trong lưới rập thường tình của thế nhân. Cũng có đứa nóng lòng vì quốc gia đại sự, muốn chen chơn vào đó để làm phương tiện hoạt động phổ biến Đạo Trời. Cũng có đứa vì tiền đồ Đại-Đạo và danh nghĩa Đạo-Giáo, giữa buổi thế sự phân tranh, muốn được tiếng nói Đạo Thầy làm trung

gian để giải hòa mọi mặt. Cũng có đứa muốn tại gia tu học, gìn-giữ Tân-Pháp, cũng có đứa thường xuyên đi đến Chùa, Thất để học hỏi điều hay lẽ phải trong hàng huynh đệ tiên phong. Cũng có đứa trong tâm chẳng muốn đi đâu, nhưng lại sợ e vắng mặt lâu ngày rồi huynh đệ cho mình là ngã Đạo, nên ngày Sóc Vọng rán trời bước đến Chùa, Thất cho có lệ. Cũng có đứa không quản của, công, đem đóng góp vào Cơ-quan Đạo để được hưởng phúc hồng Thầy Mẹ rưới chan. Cũng có đứa vào Đạo để thọ Thiên phong vào hàng anh lớn đợi ngày lâm chung, tuổi tên được vào sử Đạo.

Nhưng rồi các con ôi! Ai là bực xứng đáng thay mặt Chí-Tôn để nói lên được tiếng nói duy nhất của Đạo Cao-Đài? Ai là người xứng đáng nói lên tiếng nói để cảnh tỉnh các lãnh tụ chi phái Đạo để cùng vạch một đường hướng chung cho bước tiến Đạo Trời.

Bởi trong hàng huynh đệ các con, có những điều kiện không đồng nhất. Con thì có thành tích công quả với sử Đạo, nhưng thiếu tài cán hoạch định đường lối tiến cho nhơn sanh.

Cũng có con đức tài vẫn có nhưng thiếu thông minh hoạt bác, lỗi lạc, để diễn tả hết những tối thượng siêu đẳng của Đạo Trời. Cũng có con tài đã có hoạt bác đã hay, nhưng thiếu thiện tâm thiện chí hoằng dương Thiên Đạo. Cũng có con tài có, thông minh có, thiện chí có, nhưng thiếu về thành tích tiền bối khai minh Đại-Đạo. Cũng có con thừa tài, dư đức, thiện chí có đủ, thành tích sử Đạo có sẵn, nhưng vì hai chữ nghèo nàn về vật chất, mà tiếng nói trung kiên chẳng được ai nghe, chẳng được lưu ý đến. Cũng có con chẳng có những điều kiện trên, chỉ có một mảnh tâm trung thương Thầy mến Đạo, chất

phác hỗn niên, như như mộc mạc, mà chính là những con đó đã đóng góp cả của lẫn công rất nhiều với cơ Đạo, đã hy sinh đặt mình dưới sự sai khiến hướng dẫn của đàn anh hướng đạo. Nhưng ai là người xứng đáng để lãnh nhiệm vụ hướng dẫn đó hời các con?

Các con tự hỏi mình đặt thân vào cửa Đạo để làm chi? Có phải để tự giác tự tu, tự nhận làm những việc thiện, việc nhân nghĩa để trả lẩn bao nghiệp oan khiên tiền kiếp, nhẹ mình hầu sớm để hưởng đời Thượng Ngươn Thánh Đức, an cư lạc nghiệp, đất Thuấn Trời Nghiêu, sau ngày viên mãn phủi sạch nợ trần, điểm Linh-Quang được trở về hiệp nhứt cùng Thầy Mẹ hay chẳng?

Đó là điều mà Chí-Tôn và các Đấng Thiêng-Liêng đã dạy ngay từ buổi khai Đạo.

Khai Đạo để cứu đời, chớ không phải làm nhặng cho đời, mà cứu bằng cách nào vậy hời con?

Chính các con phải tự cứu mình trước rồi mới có phương tiện và điều kiện cứu kẻ khác. Tự cứu mình như thế nào đó các con?

Trước nhứt phải thành thật với lòng mình, tự đóng khung mình trong kỷ-luật Đạo, gội rửa hết những tánh ích kỷ xấu xa, ý nghĩ đen tối, tánh nết ganh hiên ghét ngõ, tập lẩn đức bác ái, vị tha, tinh thần phục thiện, thực hiện được đường lối công bình, bác ái, từ bi. Ba điểm đó là sơ khởi người mới giữ Đạo phải tập làm cho được.

- **Từ bi** là mình phải bắt nẫn, thương tâm trước những sự đau khổ của kẻ khác, cốt làm sao giác-ngộ và tạo mọi hoàn cảnh để giúp kẻ khổ sớm thoát ra vòng tội-lỗi đen tối.

- **Bác ái** là xót thương tất cả, chẳng những nhưn loại, mà thương luôn đến loài thú cầm thảo mộc, bò bay máy cưa. Tha thứ những kẻ có lỗi với mình để cảm hóa họ lại gần với mình hầu hướng dẫn lần họ vào đường tu hành chánh Đạo. Từ- bi, Bác-ái, khi con làm được xong, cũng phải nhớ đến Công-bình.
- Chính sự chay lạt của các con đã gắn liền với hai chữ **công-bình**, vì không thể ngon miệng với cao lương mỹ vị trên cái đầu khổ chết chóc của loài khác. **Minh muốn Trời, Phật, Thánh, Thần hộ-độ, khoan dung, diu dắt mình tai qua nạn khỏi, sớm ngộ Đạo, thì mình cũng hộ-độ, diu dắt những kẻ khác và khoan dung công bình với kẻ khác.** Dầu kẻ đó là người nghịch, cũng phải tạo cho được lòng thương đối với họ. Chính trong chữ tự tu, tự cứu, các con phải làm được điều sơ đẳng đó rồi mới nói những việc khác.

Người tu tại gia là một đơn vị tín-đồ, nếu chưa làm được bậc hướng đạo, cũng phải cho xứng đáng một người tín đồ. **Khuyên người làm từ bi, bác ái, công bình mà chính mình không làm được thì sự khuyên đó không đem lại kết quả gì hết.**

Các con đừng mong vọng Thiêng-Liêng thổ lộ Thiên cơ cùng thời cuộc. Mong vọng đó là kẻ hở, là chỗ yếu để cho mị tà lợi dụng sở thích đó, hướng dẫn các con xa Thầy, xa Đạo.

Hỡi các con! Muốn biết để làm chi? Giả thử Thiêng-Liêng cho biết đời Thượng-Nguơn Thánh-Đức sẽ lập vào năm, tháng, ngày giờ nào đó, rồi các con phải làm gì cho thích hợp, **nếu khi các con thiếu công quả, thiếu những đức tính của người tu. Tai hại hơn nữa, khi các con**

biết được Thiên cơ thời sự, bản tánh háo danh, hiếu kỳ sẵn có, tiết lậu đầu đường xó chợ, đó là mầm tai họa nẩy nở trong người các con.

Các con chỉ biết có một đường lối tu chơn tích đức, công quả phổ giáo Đạo Trời, cảnh tỉnh sanh linh. Hễ mỗi người thực hiện được tình thương, hễ thương thì không còn giết hại lẫn nhau, đời thái bình thạnh trị dầu không cầu mong cũng đến.

Ngày mới khai minh Đại-Đạo, những tiên tri đã có cơ tiền định đã được hé mở đôi phần, **nhưng chúng sanh không được lưu-ý, vì đương hưởng cảnh an cư, mấy ai nghĩ đến cơ cuộc, sẽ diễn biến như ngày nay.** Nước đến trôn, tâm hồn rối loạn, chạy đến cầu xin Thượng-Đế cứu rỗi cho mình. **Thượng-Đế thương tất cả chúng sanh, nhưng nếu chúng sanh không tu, không tự cứu, Thượng-Đế cũng chẳng biết làm sao.**

THI

*Các con hãy lần tay đếm lại,
Đạo Trời khai đã mấy mươi thu,
Con nào quyết chí lo tu,
Con nào nương ỷ bóng dù tạo cơ.

Lời Thánh-dụ phú thơ còn đó,
Bao thi văn dạy dỗ khuyên răn,
Mong cho thế sự ăn năn,
Tự tu, tự tỉnh, lần phẫn đường về.

Cõi trần là sông mê bể khổ,
Tạm thời gian con ở nơi đây,
Biết bao những việc quấy rầy,
Lo ăn, lo mặc, đỡ hay đủ điều.*

Việc phải trái sớm chiều đây đó,
Việc nghĩa nhân khắp ngõ cùng đường,
Tình thương lẫn với thù hằn,
Khi hờn, khi giận cố dần cho qua.

Xuân Hạ đến Thu tà Đông chí,
Việc đói no cũng chỉ đẩy thôi,
Tai Trời ách nước than ôi!
Thương con trong cảnh quả nhồi thế gian.

Quanh năm cảnh cơ hàn túng thiếu,
Nghèo với giàu đồng chịu ngang nhau,
Nghiệp chung mấy kiếp biết sao,
Hẹn ngày để trả cho mau tại trần,

Vì thương con bao lần mở Đạo,
Vì thương con Đạo-giáo khai minh,
Miễn con giữ được chân tình,
Kỳ ba ân xá siêu sinh dễ-dàng.

Con hồi con! Mau toan lo liệu,
Con hồi con! Gây lại tình thương,
Kêu nhau chung bước một đường,
Đừng phân màu sắc khác thường trắng đen.

Con phải cố khêu đèn chơn lý,
Cho người đời để ý nhìn theo,
Nữ nam chẳng luận giàu nghèo,
Tình thương bủa rộng nhắm vào hành y.

Đêm thanh vắng Mẹ ghi mấy đoạn,
Kêu con hiền phải ráng nghe qua,
Chinh chinh bóng nhựt xế tà,
Hẹn ngày hội ngộ canh gà gáy tan.

THI

*Tang thương cuộc thế biết mà chi,
Xáo trộn tâm trung mệt ích gì,
Những việc nghĩa nhân tua gấn bó,
Đề tài chính xác ở khoa thi.
Khoa thi tuyển chọn bực nhân hiền,
Những kẻ căn tu hữu huệ duyên,
Thánh Đức, Thượng-Nguơn Trời chuyển lập.
Thế trần chung hưởng cội Thần Tiên.*

NGÂM

*Dạy con cũng kể khá nhiều,
Đem về dành để sớm chiều lần xem,
Siêng năng học hỏi chị em,
Những điều chưa biết, biết thêm để làm,
Thế trần giả tạm đừng ham,
Quả công khuya sớm siêng làm cho tinh,
Ban ơn con trẻ tất tình,
Thế gian tu học, Thiên Đình Mẹ lui.*

► **TOÁT-YẾU:** Đại khái đức Mẹ dạy:

1. Đến nay Cơ Đạo đã trải qua 40 năm dư, Mẹ nhận xét công-quả của các con tín-đồ trên phương-diện qui-nguyên hiệp nhứt còn vấp phải bao nhiêu trở ngại, nhưng dầu sớm hay muộn gì cũng sẽ vượt qua mới có thể **phổ-truyền Chánh-giáo của Thầy ra năm châu bốn biển với một Giáo-lý duy-nhứt cho toàn Đạo**. Giữa các Chi Phái khác nhau đừng để ngoại nhân từ các nước Âu, Mỹ, Úc phải thắc-mắc lăm lăm về nền tổ-chức và Giáo-lý của Đạo.

2. Đức Mẹ kiểm điểm lại các hàng tín-đồ Đại-Đạo có nhiều tình trạng và tâm tư khác nhau nhưng tựu trung không ngoài **mục-đích là vào cửa Đạo là để tự giác và giác tha** để khi công viên quả mãn, lia cội đời, được trở về hiệp nhứt cùng Thầy Mẹ.

Trước là lo tự tu, tự cứu lấy mình, sau lo cứu người. **Mà tự cứu lấy mình như thế nào?** Mẹ hỏi và Mẹ cũng trả lời dùm:

Xin đọc đoạn Mẹ dạy rất rõ: “**Trước hết phải thành thật với lòng mình... thực hiện được đường lối CÔNG-BÌNH, BÁC-ÁI, TỬ-BI. Ba điểm đó là sơ khởi người mới giữ Đạo phải tập làm cho được.** Và đức Mẹ giải thích dùm ba điểm đó rất cụ thể.

TỬ-BI là mình phải thương tâm trước những đau khổ của kẻ khác, cốt làm sao giác ngộ và tạo mọi hoàn cảnh để giúp kẻ khổ sớm thoát ra vòng tội lỗi đen tối.

BÁC-ÁI là xót thương tất cả, chẳng những Nhơn loại, mà thương đến cả loài thú cầm thảo mộc, bò bay máy cưa. Tha thứ những kẻ có lỗi với mình để cảm hóa họ lại gần với mình hầu hướng dẫn lẫn họ vào đường tu hành chánh Đạo.

CÔNG-BÌNH là chính sự chay lạt cũng gần liền với hai chữ Công-Bình, vì không thể ngon miệng trên cái đau khổ chết chóc của loài khác. Mình muốn Trời Phật, Thánh, Thần hộ-độ khoan-dung diu-dắt cho mình tai qua nạn khỏi, thì mình cũng phải hộ-độ diu-dắt khoan-dung và công bình với kẻ khác, dầu kẻ đó là người nghịch cũng phải thương họ.

Đó là ba điều sơ đẳng các con phải thực hiện trước khi bước sang việc khác.

3. Mẹ khuyên **đừng mong Thiêng-Liêng thổ lộ Thiên-cơ** vì đó là kẻ hở để cho tà mị lợi dụng sở thích mà hướng dẫn các con xa Thầy xa Đạo. Vả sử như các con biết được Thiên-cơ, rồi vô-ý tiết lộ, đó là mầm tai họa sẽ đến với các con. Ngày mới khai Đạo, Thiêng-Liêng cũng đã hé mở đôi phần, nhưng chúng sanh không mấy ai lưu ý để tự tinh lo tu hành, để đến ngày nay cơ cuộc xảy đến, tâm hồn rối loạn, chạy đến cầu xin Thượng-Đế cứu rỗi cho mình. **Thượng-Đế thương tất cả chúng sanh, mở Đạo cho chúng sanh tu để tự cứu và cứu kẻ khác, nếu chúng sanh không tu, không tự cứu, Thượng-Đế cũng chẳng biết làm sao!**

03. ĐẠO PHÁP RẤT HUYỀN-BÍ

VĂN-QUỐC-TỰ (CHƠN-LÝ-ĐÀN), Tuất thời 20 tháng 11 Ất-Tỵ (12/12/65)

DIÊU-TRÌ KIM-MẪU, MẸ MỪNG CÁC CON.

THI

*Nhớ đến con thơ chốn cõi trần,
Nặng lòng Từ-Mẫu vội dời chân,
Thăm con lớn nhỏ trong đàn nội,
Cần dặn con gìn vẹn đức ân.*

Giờ này Mẹ đến trần gian, để cùng các con dạy qua những điều cần thiết:

Các con ôi! Đã từ lâu tu niệm, các con mong một ngày đắc quả thành công. Mẹ miễn lễ các con an tọa. Nhưng Mẹ thương các con sống trong vòng trần lụy, biết bao nhiêu sự cám dỗ của trò đời, đến khi vào cửa Đạo lại chịu nhiều thử thách cam go, nhiều điều quyến rũ của tà thần chước quý, nên lắm lúc các con tự thấy mình chán Đạo và chán sự tu hành.

Con ôi! Cũng bởi không chịu mình định bản tâm để lắng dịu các điều dục vọng, hầu trông thấy ánh sáng của khiếu Linh-Quang, hầu suy tưởng điều tà lẽ chánh, cứ mãi vui say bầy bạn tách phái phân chi, để rồi chị gạt em, em lăm chị. Trong cảnh cốt nhục tương tàn, mà các con lại chẳng buồn than vãn vui cười cho đến khi gặp cảnh đương đầu thọ nạn. Chừng ấy, con mới nhìn lại, thì bạn bè xa vắng, mà đường lối lại có nẻo vào mà không có nẻo ra, phải lẫn quẩn trong kiếp nạn chúng sanh, rồi rốt cuộc luân hồi nghiệp quả. Mẹ rất thương

xót các con. Mẹ giải thích một điều này con ghi nhớ:

Đạo rất huyền bí cao siêu, nhưng Đạo cũng rất trống không dễ thấy. Sở dĩ truyền Đạo mà phải khẩu khẩu tâm truyền như lúc trước, là vì e con chưa dứt lòng phàm, công phu trật lồi sai lạc bốn căn, rồi phải rước họa vào thân, nên do đó mới có việc tương truyền Đạo-pháp.

Sự thật, kỳ ba ân-xá, thì tất cả con nào trai kỳ thập nhứt, đều được thọ bửu-pháp tu thân, dấu rằng cấp bậc vẫn phân làm trung, thượng, hạ nhưng các con rán cũng được dự phần. Hiện phải để cho một vài con tu luyện Đạo-pháp cho được tinh-thông, sẽ dìu dắt các con trong thời kỳ này, để các con đồng đều thọ pháp, hầu gìn-giữ thân tâm giữa lúc sài-lang óng-dậy hổ báo chực rình. **Chỉ có một điều là mấy con nào dục vọng mong dùng bửu pháp để làm lợi khí cho mình, thì sẽ bị trừng phạt vô hình, Mẹ không cứu vãn được.**

Kìa con hiểu rằng: Lẽ Đạo sâu kín, nhưng đối với lòng con thành ý chánh tâm tu kỹ, thì vẫn sáng tỏ như thường. Ví như lời nói: “*Nhứt Nguyệt tuy minh, nan chiếu phúc bốn chi hạ*”. Mặc dầu ánh sáng mặt Nhứt mặt Nguyệt tuy tỏ, không soi chậu úp. Nhưng đó là ánh sáng, chớ thật cái lý đương nhiên của chậu úp thì vẫn tỏ rõ như thường. Con có hiểu vì sao chẳng? Vì sao chậu úp lại được sáng tỏ, các con đồng thừa một vài biện pháp cho Mẹ nghe? Các con hiểu thế nào thì bạch thế ấy...

Cười... Các con đã từng cầm một vật gì úp xuống hay chẳng? Nếu có thì các con muốn hiểu lý sáng tỏ của chậu úp ấy, tất nhiên các con phải hiểu người chủ sử trong khi úp cái chậu lại, đó là lý sáng tỏ của chậu úp mà ánh sáng của mặt Trời, mặt Trăng bao quát cả thế gian

cũng không bì được. Đạo nơi chỗ ấy các con hiểu chăng?

Nếu các con hiểu lời Mẹ thì trên đời này không còn vật chi là tuyệt đối tất cả, mà chỉ có cái lý đương nhiên của Vũ-trụ Càn-khôn với lòng các con khi chủ động một việc gì phát tiết ra là tồn tại, là nhân quả, là nghiệp duyên đó thôi.

Hôm nay Mẹ dẫn giải để các con tìm học đừng thắc mắc, đừng chán nản và còn phải học rất nhiều trên đường hành đạo để đoạt được đến mục-đích chơn lý của Đại-Đạo mới tìm về đến Mẹ.

► **TOÁT-YẾU:** Trong bài này Đức Mẹ lưu ý đến phần Đạo-pháp. Đạo-pháp rất huyền bí cao siêu, sơ dĩ truyền Đạo-pháp phải **khẩu khẩu tương truyền** (là truyền bằng lời nói thẳng giữa Vị truyền Pháp và người thọ Pháp, chớ không nói công khai hoặc viết trên giấy) là vì các con chưa dứt phàm tâm, công phu trật lối rước họa vào thân và xác nhận như Thánh Ngôn đức Chí-Tôn đã có dạy trước khi mới khai Đạo. (TNHT của Tòa Thánh) **con nào trai kỳ được 10 ngày thì được thọ bửu pháp tu thân vì kỳ ba ân-xá dễ-dàng hơn xưa**, theo cựu Luật điều kiện khó khăn hơn nhiều. Thọ Pháp để gìn giữ thân tâm giữa lúc sai-lang óng-dậy, hồ báo chực rình. Các con đừng nên dục vọng dùng bửu pháp để làm lợi khí cho mình, thì sẽ bị trừng phạt vô-hình. Mẹ không cứu vãn được. Thiêng-Liêng cũng có thường nhắc nhở chớ nên khinh thường Đạo-pháp, vì khi phạm trọng tội cũng bị tam đố bất nan thoát tục, đừng nên dễ người thí nghiệm Pháp-môn.

04. ĐẠI NGUYỆN CỦA CÁC TIỀN BỒI KHAI ĐẠO

THÁNH-THẮT TÂN-ĐỊNH, Tuất thời mừng 6 tháng Giêng Bính
Ngọ (26/01/66)

HỒ-CỰC TỪ-TÔN ĐIỀU-TRÌ KIM-MẪU, MẸ LINH HỒN
CÁC CON. MỪNG CÁC CON.

Mùa Xuân đạo-đức đến với các con, Mẹ cũng đến với các con nơi cõi tạm hồng trần mời mật nầy, để ngợi khen và ban ơn cho các con trong Tân Xuân hành đạo.

Hỡi các con!

THI

*Vạn vật mong chờ một Chúa Xuân,
Đem về muôn vẻ đẹp màu Xuân,
Hồng lô tuyết điểm hoa treo ngọc,
Thượng uyển hương nồng Hạc múa Xuân.
Khoác áo Tiên y che nắng Hạ,
Rưới bầu linh dược mát lòng Xuân,
Thương con hành đạo lâm trần thế,
Cho trẻ vui mừng trọn ý Xuân.*

Mẹ ban ơn, miễn lễ các con an tọa.

Con ôi! Mỗi độ Xuân về, lòng Mẹ như băng khuâng lo ngại Xuân về, Xuân lại đi, con rước lấy của Xuân thêm một tuổi đời chông chất và sắp vượt qua khoảng thời gian trên đường Thiên luân trong cõi tạm, Mẹ ngại rằng các con có biết thời gian ấy là quý báu không? Để chú trọng đến thời gian qua không bao giờ trở lại, nếu các con không kịp ghi vào lịch-sử đời hoặc tạo một điểm son

nào, thì cũng chỉ là triển miên sanh trường, thâm tàng theo định luật của mọi loài trong vạn vật.

Con ôi! Mặc dầu mùa Xuân đến với vạn vật trong cảnh khói lửa đao binh, đến với vạn vật trong một kỳ mà vạn vật cũng phải tựa vào đó, trút đi một năm dài gian lao kinh cụ. Ôi! Mới biết Xuân rằng quý!

Mẹ nhận thấy mùa Xuân nầy, các con làm một đoàn đi trong vạn chúng, đốt ngọn đèn giữa cảnh rừng rậm bao la, mang theo sứ-mạng để nói lên vang tận không gian rằng:

*Đạo thị cứu nhơn, nhơn thoát khổ,
Nhơn năng hoảng Đạo, Đạo trùng hưng,
Đạo thành người lại vui mừng,
Non sông vạn vật thưởng Xuân cũng đồng.*

Đêm nay là đàn thứ chín và cũng là đàn tất lễ khai Xuân, các con hội về nơi Diêu-Trì Bửu-Điện nầy, tuy nhỏ hẹp, nhưng đã chứng được niềm tinh-thần hòa-ái hiện trên vẻ mặt hân hoan trong xác thân mệt nhọc, Mẹ vô cùng cảm động.

Các con yêu quý! Rồi đây các con sẽ tạm nghỉ được trong một khoảng thời gian rất ngắn, lại tiếp tục nhiệm vụ. Con ôi! Trần thế âm-u của đời bao vây nhân loại chùng nào, thì cơ cứu cánh bảo tồn lại càng thúc đẩy các con phải nhận chịu mọi điều gian lao cam khổ, để làm tròn sứ mạng trên bãi Giác sông Mê, hay cầm ngọc minh châu trong đêm tối.

Hỡi con! Chúng sanh đồng vạn khổ. Nếu con không đặt mình vào Đạo, không chịu nổi gian lao với Đạo, thì con cũng phải cộng nghiệp với chúng sanh. Vật-chất, vinh sang, công danh, phú quý, chỉ là cái màu tô điểm

thêm cho cái vỏ xác thịt bên ngoài, chớ không có quyền phép đoạt được, mà lại tiến hóa hay thoái hóa đều do linh hồn gánh chịu hết. Các con được về với Mẹ hay không là do đó.

Hỡi các con! Tuy các con còn ở trong mọi cảnh trôi buộc của đời, nghiệp oan vương vấn, mà các con cũng cố gắng vượt lên, để bồi công lập đức, như thế mới có thể chư Phật Tiên Thánh Thần dắt dìu, hộ-trợ các con trong kỳ Thượng-Nguơn Tái-Tạo.

Mẹ phân đây để các con lớn nhỏ nghe:

Các con có biết vì sao những bực tiền bối lưỡng đài giáng cơ chỉ xưng toàn nhũ danh hay thọ phong Chúc-sắc khi ở nơi trần hay không?

Con ôi! Đó là những người hữu căn, hữu vị, chẳng phải kém quả thiếu công. Nhưng bởi sứ mạng chưa tròn nên trước Linh Tiêu phát đại nguyện rằng: Nếu Đại-Đạo Tam-Kỳ Phổ-Độ không qui được Tam-Giáo, không hiệp được Ngũ Chi, các Tòa Thánh, Hội Thánh, Thánh Thất, Thánh Tịnh của các sứ mạng đã xây dựng nơi cõi trần, thì nguyện không vào hàng Tiên vị, sẽ chuyển luân nơi cõi tạm cho đến khi nhiệm vụ hoàn tất, sứ mạng vẹn toàn, mới chứng quả Tiên Bang và an lòng nơi Cực-Lạc.

Hỡi các con! Các con có cảm nghĩ đến việc này như thế nào không?

Mẹ rất đau lòng khi nghe lời nguyện ấy, nên chi Mẹ giáng đàn Xuân nầy để khuyên các con hãy cố gắng hành đạo tu thân. Nếu các con ở vào cương vị nào, địa phương nào, hãy rán lo nơi ấy cho Đạo được mở mang, Giáo-lý quảng truyền, cho nhơn sanh quanh vùng được thấm nhuần học Đạo, để nối tiếp kẻ vai gánh vác bót

một phần nhiệm vụ cho người quá vãng và bồi công lập đức, đoạn nghiệp trau thân của kiếp sanh tồn hiện tại của con.

Mẹ mừng là Đại-Đạo sắp được trùng hưng chánh pháp. Thượng-Đế đã ban cho những đứa nhiệt tâm hành đạo và sẽ còn những đứa có căn lành đang chờ chực hầu tiếp tay với các con trong cơ hội hồng dương giáo-lý này. Các con vững lòng tiến bước.

► **TOÁT-YẾU:** Đức Mẹ lưu ý chúng ta về **Đại-nguyện của các Tiên-bối quá vãng**, chỉ xưng toàn là nhũ danh và chức-sắc Thiên-phong khi còn ở trần thế, mà không xưng Tiên vị. Vì sứ mạng của các vị ấy chưa hoàn thành, nên đã phát đại nguyện trước Linh Tiêu: **Nếu Đại-Đạo Tam-Kỳ Phổ-Độ không qui được Tam-Giáo, không hiệp được Ngũ-chi, các Tòa-Thanh, Hội-Thánh, Thánh-Thất, Thánh-Tịnh của các sứ mạng đã xây dựng nơi cõi trần, thì nguyện không vào hàng Tiên vị, sẽ chuyển kiếp luân nơi cõi tạm cho đến khi nào nhiệm vụ hoàn tất, sứ-mạng vẹn tròn, mới chúng quả Tiên Bang và an lòng nơi Cực-Lạc.**

Đức Mẹ rất đau lòng và khuyên các con hãy cố gắng hành đạo tu thân để giúp các vị Tiên-bối sớm được phục hồi Tiên-vị.

**05. HÃY TƯƠNG THÂN, TƯƠNG TRỢ
VÀ KHUYÊN NỮ PHÁI...**

*THÁNH-TỊNH NGỌC-MINH-ĐÀI, Vinh-Hội Sài Gòn, Tuất thời Rằm
tháng 3 Bính-Ngọ (05/04/1966)*

HÔ-CỰC TỪ-TÔN ĐIỀU-TRÌ KIM-MẪU, MẸ MỪNG
CÁC CON:

THI

*Mở đức Càn-Khôn giúp trẻ hiền,
Trong khi đời Đạo thấy chinh nghiêng,
Lâm trần cho trẻ đồng vui dạ,
Dem mảnh thân con tựa Mẹ hiền.*

Mẹ rất cảm động trong giờ phút nghiêm trọng, các con lại đến đây để hầu lịnh. Đành rằng các Đấng Phật Tiên muốn thử thách lòng của các con giữa lúc này đối với việc làm rất nên trọng đại, nhưng Mẹ cũng không nỡ yên nơi Diêu Điện, nên đến trần gian để dò lời khuyên nhủ các con nên bình tĩnh tu hành và hết sức đặt chí thành trong nhiệm vụ, để ngày kia, khi mà mảnh thân tứ đại con hoàn lại nơi cõi trần, thì lịch sử còn nêu. Mẹ sẽ đưa tay dìu con đến chỗ trường tồn chánh giác, Mẹ miễn lễ các con an tọa nghe Mẹ dạy mấy lời:

Con ôi! Tuồng Mạt Kiếp đã diễn trên sân khấu của trần gian, thì trống Lôi-Âm, chuông Bạch-Ngọc cũng đã vang rền trong cõi tục, kêu gọi các con hãy chủ tâm định hướng để nhìn theo ngọn đuốc Chơn-ly Đại-Đạo mà bảo tồn bản tính chơn tánh.

Hiện nay cũng như ngày mai và sẽ còn bao nhiêu

ngày sắp đến tiếp diễn, đến khi nào dục vọng tan như gập gặp Thái Dương chừng ấy mới minh định được số kiếp của Nguyên Nhân trên cõi thượng. Các con cùng chung trong cảnh mờ mịt bụi hồng, thì hãy đem huệ đăng mà soi đường dẫn lối, đừng vọng cầu ánh sáng bên ngoài, e rằng gặp cơn tai nạn đó các con.

Nay nổi đời nổi Đạo làm cho nhơn loại điều đứng tàn khốc, thì các con đã trở lại nhìn Đấng Chí-Tôn, nhìn thấy bốn nguyên mà kể vai gánh vác trách nhiệm nặng nề giữa lúc khuyh nguy, thì tất cả tình thương Vô-Cực Mẹ đã đem đến cho các con tận hưởng để sáng suốt tinh thần, hầu vượt qua những hãi hùng biến cố. Các con nên an lòng vững trí mà tìm đến mục đích đã nhận định, tự nhiên các con sẽ thấy huyền linh Vô-Cực luôn luôn đến với các con.

Đàn nay là đàn kiểm duyệt của Đông-Phương Chương Quán, nhưng Mẹ vì lý do trên mà đến đây với các con trong một ít phút để các con vui vẻ trong khi chí tâm hành đạo. Dầu sao các con cũng phải cố gắng mà đi dốt lẫn nhau trong bước đầu tiên của trách nhiệm, để được tăng trưởng phần đạo đức, hầu mở sự cứu cánh cho kịp lúc. Nếu đem việc ngày mai để nói cho các con biết thì chẳng có lợi gì, mà các con thêm phần bận rộn, nên phải để cho các con vững đức tin mà hành sự.

Con ôi! Đời Đạo sẽ phân tranh vì dục vọng, thì con phải tránh hẳn dục vọng để gánh lại Đạo đời. Như công việc các con hành sự hôm nay, tuy là chưa thấy hiện hữu ra sao, nhưng tinh thần đã có. Mẹ khuyên tất cả phải tương thân, tương trợ, đừng vì tự ái dục tâm mà để mất lòng tin nhau rồi mang điều tội lỗi, chớ Thiên-cơ đã định, thì các con là những đứa có duyên phước đầu tiên và cũng còn

rất nhiều đứa đang chực chờ để cùng thọ hưởng duyên phước này. Mẹ chỉ ngại ở riêng con, nếu một đứa sa đọa là Mẹ phải đau lòng, chớ Mẹ không ngại cơ Đạo hay việc đời. Đâu cũng là tiền định tất cả, và Mẹ khuyên các con phái nữ nên nhớ rằng: Bởi các con trọng tội mang lấy nghiệp quần thoa, nặng nề sinh dục, khiểu linh mờ ám, phải chịu nhiều cay cực gian lao. Nay các con thức tỉnh tu hành tầm Đạo, thì Mẹ khuyên mỗi đứa đều rán kiên tâm hành đạo, vững dạ tu trì. Cần nhứt phải tự trọng, ái tha và tìm chơn lý, đừng vui đâu chúc đó.

Con ôi! Phụ nữ đời gọi rằng phái yếu, thì tất cả mọi sự đều yếu, nhứt là nhẹ dạ non lòng, nghe đây nghe đó, rồi không định được bốn phận tu hành, để lỗi đạo với gia đình, lỗi niềm cốt nhục, thì sự tu đâu đủ bù sót lại lỗi kia, Mẹ khuyên các con, duyên nghiệp đã đưa vào cảnh nào phải cam lòng trong cảnh ấy, và học gương Diệu-Thiện, Lưu-Hương, để cảm hóa gia đình cùng chung trong đường đạo đức. Đứng đi minh bạch, hành sự đoan chánh, tu học phải lối trúng đường. Đó là các con biết tìm về với Mẹ. Con ôi:

THI

*Nhớ đến nữ lưu Mẹ khổ lòng,
Nặng nề duyên nghiệp chốn trần hồng,
Rán tu đã có huyền linh Mẹ,
Định tánh đừng mơ nẻo Bắc Đông.*

Từ đây các con sẽ được mỗi đứa mỗi nhiệm vụ, tập rèn hành sự, tu học chân chính, cho gương nữ nhi sáng tỏ, mới soi được đàng sau. Các con đừng tưởng như những việc nô đùa hay cầu vui mà bê trễ nghe. Vì lời xưa có nói: **Tánh Đạo biệt vô nam nữ tướng, thì ngoài cái**

võ quần thoa của con, thì linh hồn đồng đẳng, chỉ tại các con không chủ định, không sáng suốt và hay ý lại, biếng nhác sứt sè, nên con phải chịu thua sút bên nam giới mà thôi. Lời Mẹ đây, các con ghi nhớ, hầu hành sự cho đúng theo trách vụ trong cơn sàng sẩy, kéo rồi con hối hận tu không kết quả, Từ Mẫu chẳng thương con. Đây là cơ hội cho con góp tàn lực của đời bạc phước con để lập công quả kỳ chót mà thôi.

Mừng tất cả các con yêu quý của Mẹ.

► **TOÁT-YẾU:** Đức Mẹ cho biết hiện nay cũng như ngày mai và sẽ còn bao nhiêu ngày sắp đến tiếp diễn, đến khi nào đục-vọng tan như giá gặp ánh Thái-dương, đức Mẹ khuyên nhủ con cái nên bình tĩnh tu hành và hết sức chí thành trong nhiệm vụ, để sau khi lìa cõi trần, thì lịch sử còn nêu và hứa sẽ đưa tay dìu dắt đến chỗ trường tồn chánh giác. Mẹ khuyên tất cả phải tương thân, tương trợ, đừng vì tự ái đục tâm mà để mất lòng tin lẫn nhau rồi mang tội lỗi. Riêng **Mẹ rất thương và khuyên phái nữ**, vì trọng tội nên mang lấy nghiệp quần thoa, chịu nặng nề về sinh dục và nhiều cay cực gian lao, nên hãy rán kiên tâm hành đạo, vững dạ tu trì, đừng nhẹ dạ non lòng vui đầu chúc đó. Đừng nên mặc cảm mình là phái yếu mà vì lời xưa có nói: Tánh Đạo biệt vô nam nữ tướng, **linh hồn đều đồng đẳng như nhau**, đừng để thua sút nam giới, đây là cơ hội chót để lập công quả kỳ chót, kéo rồi con hối hận tu không kết quả, là Từ-Mẫu không thương.

06. KHÔNG NÊN ĐỘC THIÊN CẦU AN

THÁNH-TỊNH NGỌC-MINH-ĐÀI, Sài Gòn, Tuất thời Rằm tháng Tư
Bính-Ngọ (03/06/1966)

HÔ-CỤC TỪ-TÔN ĐIỀU-TRÌ KIM-MẪU, MẸ MỪNG
CÁC CON.

THI

*Gác giá xe loan đến cõi trần,
Để lời dạy dỗ hồi Nguyên Nhân,
Đời bao nhiêu khổ, nên hành đạo,
Có Mẹ Điều-Trì sớm đỡ nâng.*

Hôm nay Mẹ đến trần gian với các con trong kỳ Tam-Cá-Nguyệt là vì Mẹ nhìn thấy biết bao nhiêu cảnh khổ diễn ra, những Chơn-Linh đã vì thế sự đảo điên thành lạc hậu, nên Mẹ rất đau lòng. Nhân các con đến trước đàn đông đủ, Mẹ giảng để cùng con một vài lời khuyên dạy. Mẹ miềm lễ, các con an tọa và tịnh tâm ý-thức lời Mẹ phân đây:

Con ôi! Đạo lý tối đại, có lẽ các con rất ngạc nhiên trong thời kỳ hỗn loạn mà các con hành đạo lại phải nhập thế. Lễ thì các con được yên thân tu trì, sớm kinh chiều kệ, độc thiên cầu an, quán chi vinh nhục bại thành, thì đâu mếm công danh phú quý, mới gọi rằng tu.

Nhưng các con xét kỹ lại mà xem: Nếu con thử đóng ngay một vai trò ấy trong cảnh này, rồi con sẽ thấy những gì đến với các con.

Con ôi! Kìa Phật giáo trùng hưng từ mấy ngàn năm khai Đạo, đến nay cũng không khỏi được kiếp nạn chúng

sanh, mà mục đích, tôn chỉ của Đại-Đạo Tam-Kỳ Phổ-Độ là trùng hưng Tam-Giáo Đạo. Hiện cảnh như thế hỏi các con có đau lòng chẳng?

Cùng nhân loại, cùng con cái của Mẹ, cùng thủ túc đệ huynh, thì mỗi khi động một chút vết thương ở một ngón tay hay một ngón chân, cũng làm cho đau đớn toàn thân và tâm linh xúc động. Vì thế nên vấn đề nhập thế hành đạo của các con phải thực hiện trong lúc này.

Nhưng trước khi con đảm nhiệm và hiến thân hành đạo, con hãy vì sự thiết tha thống khổ mà chia sẻ góp công, thì cũng phải trước tu tập cho được hoàn toàn một vi nhân đạo hạnh, thì con đường hành đạo nhập thế mới mong đoạt được đến kết quả.

Con ôi! Đời là cõi tạm, vật chất như bọt nước đầu gành. Con đến để rồi đi, vật chất chột tan, chột tụ. Con đừng mang những gì oan khiên nghiệp chướng trở lại cảnh Thiên-Đường mà phải bị luật điều trừng phạt.

Từ đây, Mẹ dạy các con, tất cả Cơ-Quan phải cố gắng thành tâm thiện niệm và chú trọng đến lời nguyện của mình trong mọi hoàn cảnh. Các con đừng nên thắc mắc về hệ thống, nguyên tắc, qui luật, rồi phải trễ nải thì giờ. Đó là những lợi khí của Tà-thần thừa lúc con sơ hở mà xâm chiếm, làm cho tan tành huynh đệ, thất bại công phu. Chừng ấy Mẹ chẳng biết làm sao.

Còn các con ở các Tòa-Thánh, Hội-Thánh nên gìn giữ hồng khai Đạo-Pháp nơi địa phương mình cho lan rộng, cho mở mang thêm, đúng theo Chánh-pháp Đại-Đạo và các con sẽ là đại diện cho Cơ-Quan để tiếp xúc liên lạc trong các cơ cấu hành đạo được lưu thông, rồi các con sẽ gặp nhau trên phương diện giáo-lý, chứ

không xa đâu à! Đó là căn bản của sự qui nguyên thống nhất Đại-Đạo.

Mẹ nhắc lại lời CHÍ-TÔN đã nói: Thầy và chư Tiên Phật không bao giờ đến và chứng minh cho những sự chia rẽ của các con, thì nếu các con cứ ở non Tần trông núi Sở, thấy ánh sáng bên ngoài vội tắt sinh lực của mình, thiệt là khờ khạo lắm ru!

Hỡi các con! Một ngày kia, Đạo-Giáo hoàng dương khắp hoàn cầu Vũ trụ, chẳng lẽ từ đây đến các nước, các con lại phải kiêm nhiệm một chức vụ trong đôi ba nơi hay sao?

Mẹ giải rõ cho con hiểu để hầu tìm ra đường chánh Đạo mà hành đạo.

Con ôi! Tà chánh khó biện phân, là bởi con đi sai đường lạc lối, nên mới bị rủ ren. Nếu con cứ giữ vững tinh thần trong cương vị chánh pháp Đại-Đạo, thì đâu kẻ Bắc-Hải người Nam-San cũng có thể gặp nhau trong chỗ hợp đồng nhất bản.

Từ nay trở đi, các con nhớ lời Mẹ dạy hôm nay mà làm câu tâm kinh hàng bữa, để đi đến chỗ qui nguyên thống nhất, kịp thời ứng phó với mọi hoàn cảnh điều linh sắp đến.

Các con đừng tưởng đâu đâu chẳng có Thiêng-Liêng, Thiêng-Liêng đều đến với tất cả nhưn sanh, tất cả Tòa-Thánh, Hội-Thánh, Thánh-Thất, Thánh-Tịnh cá nhân; chỉ các con không chịu tiếp đón Thiêng-Liêng bằng chí thành tâm Đạo, mà đem bức rào ngoại vọng để ngăn đón, rồi con thất bại lại than van.

Dầu Thiêng-Liêng có hết sức hộ trì cũng không tránh được uất khí phiền não của các con đưa đến. Các con

sa đọa, Mẹ khó ngời an. Vũ-trụ hoàn-cầu luân chuyển, Tam Nguơn phục thi, tất nhiên các con càng chủ định hơn nữa mới được.

Mẹ dạy đã nhiều, thì giờ sắp hết, các con còn phải đem Thánh-giáo học tập.

► **TOÁT-YẾU:** Đức Mẹ dạy Mục-đích, Tôn-chỉ của Đại-Đạo Tam-Kỳ Phổ-Độ là cứu khổ vạn sanh trong buổi Hạ-Nguơn chuyển thể tuần hườn và nhứt là trùng hưng Tam-Giáo Đạo, thì các con **không thể độc thiện cầu an, mà phải hành đạo nhập thế và phải thực hiện trong lúc nầy.** Nhưng hãy lưu ý đoạn đức Mẹ dạy: “Nhưng trước khi con đảm nhiệm và hiến thân hành đạo... thì cũng **phải trước tu tập cho được hoàn toàn một vi nhân đạo hạnh... mới mong đạt được kết quả**”.

Cũng nên lưu ý đức Mẹ nhắc lại lời dạy của đức Chí-Tôn là: “Thầy và chư Tiên Phật không bao giờ chúng và đến cho những sự chia rẽ của các con, đừng ở non Tân mà trông núi Sở, chạy đây chạy đó vì đâu đâu cũng có Thiêng-Liêng và đều đến với tất cả nhơn sanh, tất cả Tòa-Thánh, Hội-Thánh, Thánh-Thất, Thánh-Tịnh cá nhân, **chỉ các con không chịu tiếp đón Thiêng-Liêng bằng chí thành tâm Đạo, mà đem bức rào ngoại vọng để ngăn đón, rồi con thất bại lại than van.**

07. HÃY THƯỜNG ĐỌC THÁNH-NGÔN THÁNH-GIÁO

THÁNH-THẮT TÂN-ĐỊNH, *Hội thời Rằm tháng 8 Bình-Ngo*
(29/09/66)

DIỀU-TRÌ KIM-MẪU VÔ-CỰC ĐẠI-TỪ-TÔN, MẸ MỪNG
CÁC CON.

THI

*Chín trùng Mẹ đến với con thơ,
Chúng ở lòng con biết kính thờ,
Ân huệ sẵn dành bao Hạ quý,
Phước hồng chan rưới mấy Thu sơ.
Nhơn tâm miễn đặng nơi đường chánh,
Thế Đạo may ra thoát cảnh mờ,
Mỗi độ Thu về ghi bút ngọc,
Giữ gìn tu học ấy Thiên-cơ.*

Mỗi độ Thu về, các con đều mong mỗi đến trước linh cơ để nhìn Đấng Từ-Mẫu vô-hình, dâng lên tấm lòng thành kính thiết tha giữa hồi diên nguy thế sự.

Con ôi! Tình VÔ-CỰC vô biên vẫn ban đều muôn vật. Hôm nay trước các con, Mẹ đem hồng ân chan rưới cho các con được bình tâm, khuây hết nỗi niềm riêng của mỗi đứa. Mẹ miễn lễ, các con đồng an tọa đàn tiền nghe Mẹ dạy:

Hỡi các con! Mẹ đã dạy rất nhiều từ khi dùng linh điển đến với các con. Mùa Thu này, Mẹ khen ngợi tinh thần đạo đức của các con có phần tiến hóa, dầu trải bao nhiêu khảo đảo của nhơn tâm và thế sự. Trung Thu này, Mẹ không đem công việc mới đến cho các con, chỉ dạy

thêm các con việc đang làm mà chưa được đó thôi.

Con ôi! CHÍ-TÔN hằng ngự nơi lòng mỗi trẻ, Mẹ hằng nuôi nấng linh hồn các con. Còn trong việc tu hành học Đạo đã có giới luật quyền pháp là khuôn mẫu mực thước để ung đúc các con, và các con lần dò trong đường chánh quả. Thánh-ngôn, Thánh-giáo là những tiếng gọi Thiên-Liêng khi các con bị thất tình lục dục bao vây. Những điều hay dở thị phi là những tấm gương sáng chói cho các con thấy rõ sự thực hư thành bại, thì các con phải quây quần với nhau, để giữ gìn những điều quan trọng lại mà tu học, đừng ngại chuyện xa xôi để tư tưởng được phát minh thành Đạo. Tu học và hành đạo là những Thánh Hiên Tiên Phật đó con à.

THI

*Mượn côi hồng trần luyện tánh linh,
Đừng nên xem nhẹ kiếp nhân sinh,
Trăm năm dễ mấy ai trăm tuổi,
Lừa lọc sao cho đáng phận mình.*

CỬU KHÚC LIÊN HỒN

*Hồng trần kể mấy mùa Thu,
Nhơn sanh một kiếp công phu bao ngày,
Con đến trần ai,
Chịu đọa đày,
Trả vay,
Say.
Say không thoát ra ngoài tục lụy,
Say quên về cảnh trí thiên nhiên,
Con ôi! Mộc bản thủy nguyên,*

Vạn linh do khí Tiên-Thiên kết thành.
Vào nẻo tử sanh,
Quên dữ lành,
Đấu tranh,
Đành.
Đành đeo đẳng bại thành vinh nhục,
Đành lẩn chen họa phúc nghiệp duyên;
Con ôi! Vạn sự do Thiên,
Phải nên thủ phận tùy duyên tu trì.
Đời đã loạn ly,
Đạo có gì,
Cứu nguy,
Khi.
Khi nhờn loại ai bi thảm khốc,
Khi hồng trần bông bột chiến tranh,
Con mong Đại Đạo lập thành,
Đạo thành do ở đức lành các con.
Tâm chí sắc son,
Giới luật tròn,
Hỡi con,
Còn.
Còn trì chủ là còn kiên nhẫn,
Còn hiệp hòa còn phận khoan dung,
Khép mình vào nẻo chánh trung,
Cho nên Đạo hạnh tác phong nữ hiền.
Chị nử em khuyên,
Đừng tư riêng,
Dịu hiền,
Yên.
Yên trong cảnh cơ duyên đã định,

Yên trong đường chánh tín tu tâm,
Thánh Đường hôm sớm viếng thăm,
Cùng nhau giáo-lý cao thâm học hành.

Tứ đức sẵn dành,

Rán tập tành,

Rạng danh,

Thành.

Thành công ở đức lành con nhé!

Khéo khôn cùng chia sẻ chị em,

Đêm đêm kinh kệ đọc xem,

Ngày ngày bốn phận lập thêm công trình.

Một kiếp phù sinh,

Nặng gia đình,

Vẹn gìn,

Tình.

Tình huyết nhục do mình gây tạo,

Tình Thiêng-Liêng hoài bảo dắt dìu,

Cho cam công trở chặt chiu,

Từ khi tấm bé mong nhiều tương lai.

Thục nữ hiền tài,

Ở ngày mai,

Bảo hoài,

Ai.

Ai nổi lại tương lai thanh sử,

Ai gọi nhuần ân tử vô vi,

Ai mong yết Mẹ Diêu-Trì,

Ai tranh bảng ngọc trong kỳ Hạ Nguơn.

Thiên-địa tuần huơn,

Đạo hoằng dương,

Bốn phương,

Nương.

*Nương cõi tạm lập trường Chánh Đạo,
Nương cơ huyền dạy bảo con tu,
Hồng trần... (đọc tiếp lại đoạn đầu bài)*

Con ôi! Mưa Thu còn ảm đạm, gió Thu còn thê lương. Các con phải tỉnh tâm tu học, đừng buông lung ngoại vọng, đừng nghĩ chuyện bao đồng. Những công quả của các con trong một năm, công tác của các con cần phải tiến lên, còn những chuyện xa xôi thì nên dứt bỏ tất cả, thành công rực rỡ sẽ đem đến niềm tin hành chánh Đạo của các con.

➤ **TOÁT-YẾU:** Mỗi độ Thu về các con đều đến châu Mẹ và Mẹ vẫn đem hồng ân chan rưới đồng đều cho muôn vật và ban ơn cho các con được bình tâm khuây hết nỗi niềm của mỗi con. Lưu ý lời dạy khuyên: Con ôi! Chí-Tôn hằng ngự nơi lòng mỗi trẻ và Mẹ hằng nuôi nấng linh hồn các con. Còn trong việc tu hành thì đã có **giới luật quyền pháp là khuôn mẫu mực thước để ung đúc các con, Thánh-ngôn, Thánh giáo là những tiếng gọi Thiêng-Liêng khi các con bị thất tình lục đục bao vây.** Những thị phi hay những sự hay dở thị phi thành bại là những gương sáng chói để con thấy rõ thực hư, **điều quang trọng là phải tỉnh tâm tu học và hành đạo, đừng nghĩ chuyện bao đồng, buông lung ngoại vọng, dứt bỏ những chuyện xa xôi, mà chỉ cần hoàn thành công tác các con đang làm cho hoàn thành tiến bộ hơn.**

08. VÌ TÌNH THƯƠNG VÔ-CỰC, MẸ PHẢI ĐẾN THẾ-GIAN THỨC TỈNH CÁC CON

THÁNH-TỊNH NGỌC-MINH-ĐÀI, Tuất thời Rằm tháng Mười Bính-Ngọ (26/11/66)

DIÊU-TRÌ KIM-MẪU VÔ-CỰC TỪ-TÔN, MẸ MỪNG CÁC CON.

THI

*Nhớ đến con thơ dưới côi trần,
Trong khi đời Đạo chịu gian truân,
Lập công quyết giữ lòng son sắc,
Ân huệ dành riêng đã sẵn phần.*

Giờ này, Mẹ giảng đàn đến cùng các con trong lúc thời thế loạn ly, đem sự an-ủi vỗ-về trên bước đường hành đạo để các con vững niềm tin hầu thoát qua những cơn bão tố phong ba, giữa côi trần ai đang tiến diễn. Mẹ miễn lễ, các con đồng an tọa.

Hỡi các con! Cõi Thiên Đường là nơi bất sanh, bất diệt, không phiền lụy nghiệp oan, không trả vay, vay trả. Nhưng các con đã trót rời cảnh Thiên Đường để thác sanh vào nơi thế tạm, mang một sứ mạng tạo lập nên côi dinh hoàn, đâu phải là Thượng-Đế đưa các con vào nơi đọa lạc, mà chính đó là đức háo sanh tạo thành trung giới vạn vật để vũ-trụ thêm một phần của sự mâu nhiệm vô biên. Nào hay đâu, khi con vào côi hồng trần, chẳng vững vàng giữ bốn nguyên chơn tánh, để bụi trần che lấp Điểm Linh-Quang, rời xa linh tánh tức là Đạo.

Con ôi! Trong khi ấy nguyên thủy hóa sanh là Mẹ, Mẹ

phải đem huyền năng thâm diệu, hầu cầu khẩn với Chí-Tôn để đến thế gian vạch rõ đường đi nước bước nhắc nhở tiền kiếp, hậu lai, và cũng để các con thức tỉnh mà nhìn thấy Nguyên-Nhân của mình hầu quày gót trở về nơi Khổ Đại-Linh-Quang và sẽ chuyển luân trong đức háo sanh chí trọng.

Trong khi đem Đạo đến thế gian, Chí-Tôn đã phải phân thân nhiều kiếp hầu hoằng khai chánh Đạo để con được đem Chánh-pháp mà tìm lại cái Đạo của con đã mang đến hồng trần tự ngàn xưa.

Đến thời kỳ này là buổi cuối cùng Hạ-Nguơn Mặt kiếp, theo vận số tuần hườn. Con ôi! Mẹ rất thương hại cho các con trong lúc thiếu thời, cường tráng, sáng suốt thông minh lại phải “*Thông minh phản bị thông minh ngộ*”. Cho đến lúc con chợt tỉnh giấc nồng vì một tiếng chuông cảnh giác hay một tiếng sấm sét trong thời hỗn độn, các con đến với Mẹ hay hành đạo trong sức hầu mòn, tuổi hầu tàn, mà lại đã mang biết bao nhiêu là trái oan duyên nghiệp, tội lỗi chất chồng, nên chi khả năng phải tùy theo cảnh mà xuất dụng, trí huệ tùy theo cảnh mà ứng hiện, sức lực tùy theo cảnh mà tiến thoái, luôn luôn nguyện cầu tha thiết những điều con muốn, con ham, con thích, tựa hồ như thuở tráng niên.

Ôi! Thiêng-Liêng cũng hết sức hộ trì, sự ân xá cũng ngập tràn ban bố, nhưng chỉ trong sự giới hạn của sự nhân quả đền bù, chớ không vượt khỏi luật công bình của Tạo-Hóa.

Hỡi các con! Điều Mẹ giải dẫn hôm nay là để các con tự xét mình hay nhìn lại bản thân và tâm trí của mình để làm một tấm gương cho mai hậu của đoàn măng non mà chính các con đã gây tạo ra.

Đây Mẹ nói rõ hơn nữa, là hồng ân vô lộ lúc nào cũng chan rưới cơn nắng hạ thâm tàn ví như ban Đạo-pháp, dạy công quả, giúp phần tiến triển hành sự, ủng trợ vô-vi, các con có nhận thấy chẳng? Mặc dầu, những con nào biết thì đỡ khi thân phàm bị bộc phát bởi căn nghiệp tiền khiên, bởi súc-tích dòng ô trước, bằng con nào không biết suy nghĩ thì phải chịu trong chỗ đền bồi, chớ tình Vô-Cực Mẫu-Tử tương quan làm sao mà Mẹ quên được sự đau khổ của mỗi con. Bởi thế, Mẹ khuyên các con phải tự giác và độ dẫn đoàn sau cũng như các con đã từng lãnh trách nhiệm trong Tam-Kỳ Phổ-Độ.

Luật Trời đất âm-dương phối ngẫu, Thiên Đạo, Nhơn Đạo hai đàng đã song song. Tuy nhiên, nếu các con muốn trở nên Thánh Hiền Tiên Phật thì phải xử thế vào mức độ thanh cao, rèn tâm luyện tánh cho đúng nghĩa-nhân đạo-lý, thì cơ luân chuyển trường tồn âu cũng trong đức háo sanh, mà con không đến nỗi phải vào nơi Phong đô ngục thất. Con ôi!

THI

*Sớm biết lo thân độ lấy thân,
Oan khiên nghiệp chướng cõi lần lần,
Gieo mầm đạo đức cho mai hậu,
Hột giống Nguyên Nhân được trọn phần.*

Về phần tâm lý như sự, con ôi! Tránh làm sao khỏi, vì các con mở cửa trước lúc bình-minh, thì trước thềm đã có thị phi ở ngõ sau. Cõi thế gian này là vậy. Phương chi, thời kỳ hỗn loạn điên nguy mà các con muốn mỗi mỗi đều hoàn hảo toàn chân cũng khó mà được đó các con. Nếu các con hiểu lời Mẹ nói hôm nay.

BÀI

Vô Ma khảo bất thành Đại Đạo,
Ngọc có giới giá bảo mới nên,
Đường trường biết sức ngựa bên,
Hỡi con mài sắt nên kim đâu là.
Tu con sửa cái Ta trước nhứt,
Tu con vun cội đức sau này,
Cõi trần tỉnh tỉnh say say,
Đạo là phương pháp chữa ngay bệnh trần.
Nếu con mãi lo thân lo thế,
Mẹ e rằng sanh tộ sanh hư,
Chẳng quen tìm đến cửa từ,
Phải về nẻo đạo bây giờ mong ai.
Lời tha thiết hôm nay con nhớ,
Giữa thâm canh dạy dỗ mọi điều;
Cái tình Mẫu-Tử cao siêu,
Con nên con hưởng con liểu Mẹ đau.
Nay Cơ-Quan đề cao trách nhiệm,
Mai con hiển đặng hiển thân danh;
Đoàn viên nơi cõi Thiên-Đình,
Hưởng an Cực-Lạc thế tình rời xa.
Dầu con có bảy ba lo liệu,
Dầu con toan nắm níu lợi danh;
Trăm năm để mấy thân sanh,
Áo quan một cổ bao quanh một đời.
Con để lại bao lời nhắc nhở,
Cùng tâm thường một thuở nhưn sanh,
Có chi bằng ngọc đề danh,
Thánh Hiền Tiên Phật lập thành muôn thu.

*Các con, gắng công phu công quả,
Nhờ Thiên-Liên ân xá phước ban,
Để con biết nẻo rõ ràng,
Biết lo chọn lọc thau vàng từ nay.
Đêm hầu tàn tình dài dằng dẳng,
Giờ khắc qua lòng chẳng thỏa lòng,
Ước chi con thoát trần hồng,
Trở về Diêu Điện Non Bồng vui say.
Thôi căn kiếp đọa đày âu phải,
Thôi nghiệp duyên trang trải cho rồi,
Kiếp này cố gắng con ôi!
Vượt cho qua khỏi luân hồi thế gian.
Mẹ thương con trước đàn dạy dỗ,
Con nhớ lời tìm chỗ hiểu xa,
Giả con Mẹ lại Diêu Tòa,
Hẹn ngày hội ngộ đài hoa dất diu.
Mẹ ban ơn chung các con.*

► **TOÁT-YẾU:** Thượng-Đế cho con người xuống thế gian với sứ mạng tạo lập nên cõi dinh hoàn, đầu phải Thượng-Đế đưa con người vào nơi đọa lạc, để vũ-trụ thêm một phần của sự mầu nhiệm vô biên. Nào dè con người vào cõi hồng trần chẳng vững vàng giữ bốn nguyên chơn tánh để bụi trần che lấp điểm Linh-Quang, rồi xa linh tánh tức là Đạo. Nay đã đến thời buổi cuối cùng Hạ Nguơn Mặt Kiếp, vì thương con đức Mẹ mới đến thế gian vạch rõ đường đi nước bước, nhắc nhở tiên kiếp để con thức tỉnh mà nhìn đến nguyên nhơn của mình, hầu quày gót trở về với khối Đại Linh Quang là Thượng-Đế. Đức Mẹ lúc nào cũng chan rưới hồng ân vô lộ ví như dạy lập công quả và ban Đạo-pháp cho các con, trong tình Vô-Cực Mầu-Tử tương quan. Đức Mẹ lưu-ý: “**Nếu các con muốn trở nên Thánh Hiền Tiên Phật, thì phải xử thế vào mức**

độ thanh cao rèn tâm luyện tánh cho đúng nghĩa nhân đạo lý.
Mẹ cũng khuyên về phần tâm lý như sự, tránh làm sao những điều thị phi ngang trái, vì cõi thế gian này là như vậy.

Vô Ma khảo bất thành Đại-Đạo,

Ngọc có giới giá bảo mới nên...

và tu phải lo xử cái Ta trước nhất, cái Ta phàm ích kỷ độc tôn và phải lo vun bồi đạo đức, cố gắng kiếp này cho vượt qua khỏi kiếp luân hồi ở thế gian.

09. CHỈ CÓ CHƠN-LÝ LÀ TUYỆT ĐỐI

THIÊN-LÝ ĐÀN HÒA-HÙNG, Tuất thời 20 tháng Giêng Đinh-Mùi
(28/2/67)

THI

*Hồng trần là cõi tạm rồi đi,
Hỡi các con ơi! Có sá gì;
Sớm biết linh căn hồi cựu bản,
Ngàn thu an hưởng cõi Diêu-Trì.*

HỒ-CỰC TỪ-TÔN DIÊU-TRÌ KIM-MÃU, MẸ LINH HỒN
CÁC CON. MỪNG CÁC CON NAM NỮ.

Mẹ đến trần gian giờ nầy để dạy dỗ, khuyên nhủ các con trên đường tu công lập quả. Mẹ miềm lễ, các con đồng an tọa đàn tiền nghe Mẹ phân qua:

Tam-Kỳ Phổ-Độ Đại-Đạo hoàng dương Chánh-pháp để phục hưng thời Mạt-Pháp hầu lập Thánh-Đức Thượng-Nguơn. Đang giữa thời biến thiên bốn độn, các con là những Nguyên-Nhân từ Thượng-giới gieo rải đến hồng trần, khi nầy mầm đơm tược để kết quả một Nguyên-Nhân nơi cõi thế gian, thay quyền Tạo-Hóa. Nhưng con ôi! Vì thế gian là cõi hồng trần, mà các con mang lấy phàm thân nhục thể đã vượt qua bao nhiêu kiếp luân hồi chuyển hóa, sau bức màn vô minh, rồi các con lại tiến hóa trên vụn nẻo hồng trần vật chất. Nên chi, nguơn hội mười hai, cõi thế gian nầy đã biến thành ra đục hải, hỏa sơn, mà con cái của Mẹ lại phải chịu trong cảnh lặn hụp bôn đảo. Ôi! Có được bao nhiêu đứa còn gìn giữ bốn nguyên chơn tánh để thoát qua ngày Long-

Hoa Đại-Hội hầu gặ gỡ Quần Tiên.

Mẹ vẫn biết hiện thời các con là những đứa con biết thức tỉnh, biết tầm tu, biết quay về chánh Đạo. Dầu sao các con cũng còn bảo vệ được tánh hồn nhiên của Thượng-Đế phát ban, để sống chung trong tình nhưn loại.

Phận sự các con ngày nay. Thượng Đế đã đem đến ban cho các con và Thiêng-Liêng đã tiếp xúc giúp đỡ trên mọi việc tu thân hành đạo của các con. Đây không phải là riêng cho các con mà thôi và cũng sẽ cho toàn cả thế gian, bất cứ dân tộc nào, nhân sinh nào, hễ biết giác ngộ hay tìm hiểu giao-lý Đại-Đạo tức là đem lại cuộc ổn định thế gian và về đến mục đích tối cao chơn lý của Thượng-Đế Chí-Tôn.

Sở dĩ ngày nay các con đặt mình trong nhiệm vụ mà bao nhiêu điều nghi vấn sẽ đến với các con, là vì đức háo sanh Tạo Hóa vô-cực vô biên đã vận dụng quyền phép nhiệm mầu, mong sao cải tạo được nhưn tâm hầu tránh xa dục vọng để cho phong thuận võ hòa, Càn-Khôn an định.

Con ôi! Hộet thốc là bao lớn mà có thể mọc trở thành muôn triệu để dưỡng nuôi sự sống của muôn loài. Việc làm của các con ngày hôm nay cũng thế. Các con đừng ở Tản mà nghĩ đến núi Sở rồi uể-oải nản lòng, cũng đừng vì những chi tiết nhỏ nhặt thường tình trên thế gian của giới hạ lưu hằng dung dưỡng, mà phá hoại đại chí đại cuộc ở tương lai. Các con không nên từ chối bất cứ trách nhiệm lớn nhỏ nào thấy có ích cho bản thân, gia đình, xã hội, nhưn loại. Được như thế, Mẹ tin rằng các con sẽ đồng đủ dưới bàn tay Từ-Mẫu đang đưa đến thế gian dìu dẫn, nâng đỡ, hộ trì các con từ điểm một. Con ôi!

THI

*Đời khổ sao con chẳng khổ chung,
Muốn qua cảnh khổ hiệp nhau cùng,
Chớ phân lối rẽ trong danh dự,
Rồi bỏ ngôi xưa cảnh lạnh lùng.*

Các con có biết chẳng? Mẹ vì tình Vô-Cực nên đến giờ này để dạy các con: Đời không chi là tuyệt đối, chỉ có chơn lý là tuyệt đối mà thôi. Trên đường Chánh-Đạo, chánh Đạo vẫn là Đại-Đạo, dầu có muôn ngàn lối rẽ, các con cũng phải cố gắng về nơi Đại-Đạo, đừng để bao nhiêu vật dục kéo lôi trì níu. Con đi đi mãi chẳng trở về, để đến cuối cùng trong bước trầm luân đọa lạc.

Nơi đây Mẹ nhìn tất cả nam nữ con của Mẹ đều có căn cơ đạo đức. Mẹ rất vui. Chỉ còn mong sao các con vừa sáng suốt lại càng phải sáng suốt, vừa tiến bộ lại cần phải tinh tiến thêm lên để kịp thời ứng phó với mọi hoàn cảnh hiện hữu và sắp đến.

Giờ nay các con được nghe lời Mẹ dạy. Các con có nghĩ rằng cũng trong giờ phút này bao nhiêu linh hồn đang chìm đắm trong chiến họa thiên tai, đang chịu luật đào thải, đang lặn lộn trong mọi cảnh hỗn độn của thế gian, mong tìm một lời an ủi, một tiếng dịu hiền, một sự nâng đỡ, dầu đáng tin cậy hay không đáng cũng vẫn mong. Các con được hạnh phúc, cái hạnh phúc đã giúp các con rất nhiều trong cuộc sống còn của các con, thì các con cần nên ý thức để vươn mình lên cho sáng suốt, thoát bức vô minh, hưởng bầu không khí thiên nhiên để lập định căn nguyên chân tánh cho đến ngày về cùng Đấng Thượng-Đế Chí-Tôn.

Hỡi các con! Lời nói trên điển bút linh cơ thể hiện

lòng Từ Mẫu bao la Vũ-trụ đối với tất cả vạn vật trong thế gian và cũng đối với từ con trong đàn tiên, để các con hiểu thêm về Đạo.

Các con nghe lời dạy, các con có thể tưởng tượng một bà Mẹ hiền đang đứng trước các con để che chở vỗ-về các con trong khi áp lực của thường tình hoặc nhỏ hay lớn, hoặc ít hay nhiều, để mát mẻ dịu dàng và xóa hết những điều ấy hay trừ hẳn đi, tự khắc con sẽ được hưởng một tình thương không bờ bến và các con không còn thấy thế gian là miếng đất phiền não nữa, mà con phải nhận nhiệm vụ nhưn sanh trong nhưn sanh, một Tiểu Linh Quang trong Đại Linh-Quang. Chừng đó các con sẽ thấy các Đấng Chơn-sư hằng đến với các con và các con không còn xa Thượng-Đế Chí-Tôn hay tình thương Vô-Cực nữa.

Mẹ khuyên các con nên nhớ: **Muốn vun cội Bồ-Đề phải nhân trong miếng đất phiền não mà vun.** Nếu vì miếng đất phiền não con không vun được cội Bồ-Đề, tất nhiên con phải chịu trong luật luân hồi chuyển kiếp. Thì ra tâm sự của mỗi đứa hôm nay Mẹ đã chỉ dạy rõ-ràng, mỗi con cần phải xem mà hiểu để khỏi lầm lạc nơi cõi vô thường, hầu thoát vòng trần tục, lên cảnh Thiên-Đường, các con sẽ thấy sự huyền-bí của Vũ-trụ ngày nay trở lại hồi mới khai Thiên tịch Địa, chẳng phải là khó khăn đâu.

THI

*Mẹ khuyên tất cả các con hiền,
Học Đạo phải tâm đến bốn nguyên,
Chớ để lòng phàm còn nổi dậy,
Lạc đường mất lối ổng cơ duyên.*

BÀI

Cơ duyên trước đã định rồi,
 Biết lo tu niệm được ngồi Tòa Sen;
 Kìa thế cuộc như đèn trước gió,
 Nọ chúng sanh cá rọ chim lồng,
 Bao nhiêu cảnh khổ trần hồng,
 Đã từng diễn biến trong vòng thế nhân,
 Mỗi con đều riêng phần dành sẵn,
 Điểm Linh-Quang xưa đặng phát ban;
 Từ trên Thượng-Đế Ngọc-Hoàng,
 Rải gieo lập thế tạo đoan vạn loài.
 Cõi Nam Bang ngày nay hữu phúc,
 Giống Tiên Rồng mấy chục năm qua,
 Đạo Trời mở rộng gần xa,
 Nấc thang tiến hóa con ta hành trình,
 Dầu vạn loại cũng tình Tạo-Hóa,
 Dầu muôn dòng biển cả lưu thông,
 Từ tiểu vị lập đại đồng,
 Từ không hóa có, có không nhiệm mầu.
 Nay các con đến châu bên Mẹ,
 Mẹ ân ban mỗi trẻ Hồng ân,
 Tâm tư gác bỏ bụi trần,
 Tắm Gương Minh Cảnh lằng lằng soi vào.
 Để thấy con Thiên Tào thuở nọ,
 Cõi hư không một ngõ ra vào,
 Vì chúng sứ mạng phó trao,
 Đến trần lập vị chớ nào trầm luân.

Mỗi sứ mạng mỗi phần mỗi có,
Mỗi con đều một ngõ liễu lo,
Biển trần một Bát Nhã đò,
Vạn linh muôn nẻo lần dò bến xưa.

Dầu sớm tối chiều trưa chớ quản,
Dầu thân con nhẹ nặng gian lao,
Hễ sanh trong lúc ba đào,
Phải cam gánh lấy phong trào đổi thay.

Mẹ nhắc nhở nam tài nữ liệt,
Hỡi con ôi! Muôn việc đều do,
Hóa Công sắp sẵn một lò,
Muôn hình vạn trạng quanh co thẳng dùn.

Con giữ đặng chánh trung duy nhất,
Sẽ tỉnh lòng thấy được Mẫu Nghi,
Luôn luôn dưỡng dục hộ trì,
Cho toàn con cái được về vị xưa.

Trước những cảnh sống thừa âm đạm,
Nơi lòng con thiện cảm phát sanh,
Nghiêng vai gánh Đạo nhọc nhàn,
Dưới tay Từ Mẫu an lành rưới chan.

Con nam phái giữ hàng nam tử,
Phận mày râu xử sự nghiêm minh,
Đừng cho những thói thường tình,
Lắm le quyến rũ rập rình khen chê.

Phần nữ phái trăm bề khổ cực,
Kiếp quần thoa sớm chực trưa châu,
Con ôi! Học lấy đạo mẫu,
Thoát qua cái kiếp dãi dầu phong vân.

*Dầu nam nữ đồng phân trách nhiệm,
Gặp thời cơ rán chiếm đầu công,
Dặn con con nhớ để lòng,
Chờ ngày kết quả trùng phùng đoàn viên.*

Mẹ rất vui được gỡ gắm các con những lời hôm nay để mỗi đứa đều soi xét nơi lòng mình hầu trở về với cõi nhứt nguyên Chủ tể.

Mẹ ban ơn lành cho tất cả các con nam nữ đàn tiên. Các con hãy nhận Hồng ân của Mẹ hôm nay để ngày mai trở về cùng Chí-Tôn Thượng-Đế.

► **TOÁT-YẾU:** Đức Mẹ dạy: Tam-Kỳ Phổ-Độ Đại-Đạo hoàng dương Chánh-pháp để phục hưng thời Mạt Pháp hầu lập đời Thánh-đức Thượng-Nguơn. Các con là nguyên nhơn từ thượng giới được gieo rải đến cõi hồng trần hầu thay quyền Tạo-Hóa, nhưng vì mang lấy phàm thân nhục thể đã vượt qua bao nhiêu kiếp luân hồi, vạ nẻo đường trần để tiến hóa, nhưng không được bao nhiêu đứa con giữ bổn nguyên chơn tánh để thoát qua ngày Long-Hoa Đại-Hội hầu gặp gỡ Quãn Tiên.

Phận sự của các con ngày nay, Thượng-Đế đã đem đến ban cho các con và Thiêng-Liêng đã tiếp xúc giúp đỡ trên mọi việc tu thân hành đạo. Đây không phải riêng cho các con mà cho toàn thể gian, bất cứ dân tộc nào, hể biết giác ngộ tìm hiểu giáo-lý Đại Đạo và về đến mục đích tối cao của Chí-Tôn Thượng-Đế. Nên lưu ý đoạn: **Mẹ khuyên các con đừng ở non Tản mà nghĩ đến núi Sờ, đừng vì những chi tiết nhỏ nhặt của giới hạ lưu thường tình, mà phá hoại đại chí đại cuộc ở tương lai. Các con không nên từ chối bất cứ trách nhiệm nhỏ lớn nào thấy ích lợi cho bản thân, gia đình, xã hội, nhơn loài. Mẹ chỉ mong các con vừa sáng suốt lại càng phải sáng suốt, vừa tiến bộ lại cần phải tinh tiến thêm lên để kịp thời ứng phó với mọi hoàn cảnh hiện hữu và sắp đến.**

Mẹ khuyên các con nên nhớ: **Muốn vun cội Bồ-Đề phải nhân trong miếng đất phiền não mà vun. Nếu vì miếng đất phiền não con không vun được cội Bồ-Đề, tất nhiên con phải chịu trong luật luân hồi nhơn quả.**

Lòng Từ Mẫu...

QUYỂN II